

פישמן שאל אותי על הרוויזיוניסטים. סיפרתי לו על שיחתי עם זבג, בשבת שעברה. זבג. אמר לי שתנועה לאומית אינה זקוקה לאחדות, והדאיה מגריבלדי ומציני באיטליה ועוד (החיאוריה של אמר). שאלתיו: למה הספת לאחדות בדרום אפריקא? ענה: יהודים אלה להוטים אחרי אחדות - אמרתי להם שגם אני בעד אחדות, אבל אין אני רואה בה כל הכרח. ובכן למה אחת דורש שלחן עגול? שאלתי. למען כנס אספה לאומית. עכשיו כל היהודים הם ציונים, אבל רבים אינם יכולים לקנות שקל, ולכן יש לפועלים רוב. חנחן זכות בחירה לכל יהודי - והרוב יצביע בעדו, כי הרוב הוא "מישצנסטבו" והוא ב"כ המשצנסטבו. הכוחות הפרוליטרניים מעטים, והרוב שלנו אינו משקף את יחסי הכוחות המלאכותיים.

שאלתיו: ואם בכל זאת לא היה לך רוב -
התכנע ל"אספה לאומית"?

ענה בגלוי-לב. אין אני יכול להיות ב"מיעוט".
אין לי מה לעשות במיעוט.

שאלתיו: ובכך למה כל המשחק?

ענה: זוהי רק עמדותי האישית. אני לא אשאר במיעוט. אבל איני יכול להגיד מה יעשו חברי.

אמרתי לו: הלוא אחת יודע כמוני שמפלגתך היא המפלגה היחידה שעומדת כולה על המנהיג.

אמר: מובטחני שיהיה לי רוב . . .